

Стоїть. Як віск. І скорбно плаче...

Яків Савченко

Стоїть. Як віск. І скорбно плаче:

- Один між трупами піду.

Вгорі Червоний Ворон кряче

На кров. На бурю. На біду.

І як промовить тій Пустині?

Чи дзвоном арф, чи криком труб?

Із Білих Земель - в Чорні кинув

З душею чорта - Кроволюб.

З душею чорта - що він бачить!

(А дань із Білих Лілій - дай!)

Тужи на камені. Жебраче,

Востанне кров'ю заритай.

Хіба ж йому стоять на герці?

Якби й посмів - сліпа борба!

Тумани стеле ніч на серці,

А над туманами журба.